

257-о. Достовѣрно приказванѣе, кога то приказва иѣща та, какъ то сѫ въ естество то, и не противослови. Кратко е, кога то приказва само нуждны тѣ, а кои то могжть сами да ся разумѣштъ ги оставя. Ясно е, кога то казва собственны речи, а не совсѣмъ прости съ израженіе обыкновенно, съ карактеръ пусталь. Най пріятни приказванія сѫ кратки тѣ и лаконически тѣ. Цезаръ Юлій нави, току като отиде на единъ бой, Митридатова сынъ Фарнаки, и писа на Аминтія пріятельса си само три речи, „додохъ, видехъ, навихъ.“ А противни на тѣхъ сѫ пространни тѣ приказванія. Суїтъ ни казва единъ примѣръ за това, Единъ щелъ да пише на пріятельса си това — „Предъ девять години щехъ да прикажи єдно слово за єдного пріятельса“ — а той на мѣсто единъ редъ писаль това съ 129 речи! и зафаща тѣй. „Повнѣ єдно време, има почти седамъ години, струвами ся тѣй — не, лъжихъ — предъ девять години почти, защо то въ исто то време щеше да добие и Рихарда Супругата ми, повия былъ чи баба та караше и мене да помоги, и проч. и проч. и проч.“

В. ПИСАТЕЛНЫЙ.

258-о. Речъ та Писаніе може да ся земи и на мѣсто живописъ. Тя като представлява единъ предметъ съ вѣнкаши тѣ му карактеры, или съ слово, или съ цвѣтъ (боя), или съ статуи (Агалмы) дума ся Образъ (Икона). А когато приказва за иѣкое иѣгово дѣло, и го пригледва сходственно съ вѣнкаши тѣ, и други, дума ся Таблица. А кога то приказва иравы тѣ и душевны тѣ карактеры на єдного, дума ся Чертописаніе (Карактеризъ). Сички тѣ Статуи, сички тѣ Иконы, и Омирово то писаніе за Терсита сѫ Образи. Таблица та на Кеви-